

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 22 grudnia 1966 r. Nr 17 Poz. 71 - 73

TREŚĆ:

71.

ZARZĄDZENIE nr 157
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 sierpnia 1966 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych

(znak: ZP 2-I-66)

Na podstawie uchwały nr 252/66 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie reformy norm i płac pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych oraz w związku z wejściem w życie protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r. do układów zbiorowych pracy dotyczącego zasad wynagradzania pracowników, po uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie obowiązuje w przedsiębiorstwach przemysłowych: ceramiki budowlanej, przemysłu ceramicznego, przemysłu wapienniczo-gipsowego i kredowego, betonów, izolacji budowlanej, kamienia budowlanego, kruszyw i surowców mineralnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, z wyjątkiem Kopalni Wapienia „Ostrówka" i Zakładów Wapienniczych w Czatkowicach.

2. Zasady wynagradzania określone w powołanym we wstępie protokole dodatkowym i niniejszym zarządzeniu powinny być wprowadzone w życie sukcesywnie począwszy od dnia 1 września 1966 r. W przedsiębiorstwach o produkcji ciągłej zasady te powinny być wprowadzone w życie najpóźniej do listopada 1966 r., a w pozostałych do dnia 31 grudnia 1966 r.

§ 2. 1. Zasady wynagradzania, o których mowa w § 1, ust. 2, wprowadza się w życie po sprawdzeniu przez powołane w tym celu komisje — stopnia przygotowania każdego przedsiębiorstwa do wprowadzenia reformy norm i płac.

2. Ocenę przygotowania przedsiębiorstwa (zakładu) do wprowadzenia reformy norm i płac wg zasad określonych w protokole dodatkowym powołanym we wstępie i niniejszym zarządzeniu należy przeprowadzić w trybie ustalonym w załącznikach nr 1 i nr 2 do zarządzenia.

§ 3. 1. Podstawowymi kryteriami dla zastosowania w przedsiębiorstwach (zakładach) odpowiedniej tabeli godzinowych stawek, stawek płac robotników, ustalonych w załączniku nr 2 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r. do układów zbiorowych pracy są:
— stopień złożoności procesu produkcyjnego,
— wydajność pracy,
— poziom płac, oraz
— lokalizacja zakładu.

2. O zastosowaniu w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie godzinowych stawek płac określonych w:
a) tabeli I lub II — decyduje dyrektor właściwego zjednoczenia wiodącego w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego,
b) tabeli III i IV — decyduje na wniosek dyrektora właściwego zjednoczenia wiodącego Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego; zastosowanie po dniu 31 grudnia 1966 r. tabeli II może nastąpić za zgodą Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. W poszczególnych zakładach przedsiębiorstwa wielozakładowego powinny być w zasadzie stosowane jednakowe tabele godzinowych stawek płac robotników. W przypadkach istotnych różnic w poziomie organizacyjno-technicznym, wydajności pracy, zarobków itp. w poszczególnych zakładach przedsiębiorstwa wielozakładowego mogą być wyjątkowo stosowane w takim przedsiębiorstwie różne tabele godzinowych stawek płac dla poszczególnych zakładów.

§ 4. 1. Robotnicy zatrudnieni w akordowym systemie pracy powinni być wynagradzani na podstawie stawek jednostkowych (cen akordowych) opartych o technicznie uzasadnione normy pracy zakładowe i branżowe, dostosowane do warunków organizacyjno-technicznych.

2. Normy pracy, o których mowa w ust. 1, zatwierdza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 5. W przypadku, gdy warunki organizacyjno-techniczne w przedsiębiorstwie odbiegają od warunków organizacyjno-technicznych, na podstawie których ustalono branżowe normatywy czasu pracy lub branżowe stawki jednostkowe (ceny akordowe) — dyrektor zjednoczenia nadzorujący przedsiębiorstwo w uzgodnieniu z Dyrektorem Departamentu Zatrudnienia, Pracy

i Płac może przejściowo — do czasu zrealizowania odpowiednich usprawnień organizacyjno-technicznych — zastosować współczynnik zwiększający branżowe normatywy czasu lub branżowe ceny akordowe.

§ 6. 1. Stawki jednostkowe (ceny akordowe) mogą być zróżnicowane w sposób preferujący wyroby o najwyższym gatunku i klasie.

2. Zróżnicowane stawki jednostkowe (ceny akordowe) powinny być stosowane przy produkcji wyrobów, dla których ustalony jest podział na gatunki i klasy na tych stanowiskach pracy, gdzie dokonywana jest klasyfikacja wyrobów lub półfabrykatów wg gatunków i klas.

3. Stawki jednostkowe (ceny akordowe) mogą być zróżnicowane tylko w taki sposób, aby odchylenia od stawki jednostkowej ustalonej według ogólnych zasad nie przekraczały 10% za wyroby o najwyższym gatunku i klasie i nie były zmniejszone poniżej 10% dla gatunków i klas o niższej jakości. Zróżnicowanie stawek może być dokonane pod warunkiem, że średnioważona stawka jednostkowa (cena akordowa) dla wyrobów wszystkich gatunków i klas nie będzie wyższa od stawki (ceny akordowej) ustalonej według ogólnych zasad.

4. Zasady stosowania i zróżnicowania stawek jednostkowych (cen akordowych) dla poszczególnych gatunków i klas danego wyrobu dla określonych robót powinny być ustalone przez dyrektora zjednoczenia nadzorującego przedsiębiorstwo w uzgodnieniu z właściwym zarządem głównym związku zawodowego.

§ 7. Pozostaje w mocy stosowany dotychczas „Katalog jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych dla ręcznych robót załadunkowych i wyładunkowych towarów masowych” — załącznik do uchwały nr 241 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych dla robotników zatrudnionych przy ręcznych pracach załadunkowych i wyładunkowych (Mon. Pol. nr 58, poz. 281).

§ 8. 1. System akordu z premią może być stosowany przy pracach mających istotny wpływ na:

1) poprawę planowanego wskaźnika gatunkowości produkcji, zmniejszenie ilości braków w stosunku do planowanego ich udziału lub za poprawę innych wskaźników dotyczących jakości produkcji — w branżach ceramiki budowlanej i ceramicznej,
2) poprawę jakości obróbki elementów kamienia budowlanego w branży kamienia budowlanego,
3) odzyskiwanie urobku użytecznego glin szlachetnych w kopalniach branży ceramicznej,
4) poprawę planowanego wskaźnika wydajności z 1 m³ pieca — w branżach ceramiki budowlanej, ceramicznej oraz wapienniczo-gipsowej.

2. Premie, o których mowa w ust. 1, mogą być wypłacane z tworzonego w tym celu funduszu premiowego w ramach planu funduszu płac w wysokości do 10% planowanego funduszu płac zasadniczych robotników premiowanych z tego funduszu. Wysokość premii indywidualnej dla robotnika zatrudnionego w akordowo-premiowym systemie płac nie może przekraczać 30% jego wynagrodzenia zasadniczego należnego za dany okres.

3. Zakres stosowania systemu akordu z premią oraz ramowe zasady premiowania, o których mowa w ust. 1 i 2, ustalą dyrektorzy zjednoczeń w uzgodnieniu z Dyrektorem Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac oraz zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

4. Wypłaty premii dla robotników zatrudnionych w systemie akordowym mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie szczegółowego regulaminu zatwierdzonego w przepisanym trybie przez konferencję samorządu robotniczego.

§ 9. Wypłaty premii dokonywane na podstawie załącznika nr 4 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r. za skrócenie planowanych okresów na remonty kapitalne i okresowe maszyn i urządzeń — przekraczające fundusz premiowy, o którym mowa w § 2 załącznika nr 3 do protokołu, dokonywane są z osobowego funduszu płac robotników przedsiębiorstwa.

§ 10. W stosunku do pracowników objętych zmianą warunków płac określonych w protokole dodatkowym z dnia 31 sierpnia 1966 r. do układów zbiorowych pracy i w niniejszym zarządzeniu obowiązują zasady wypłacania przejściowego dodatku mieszkaniowego, określone w załączniku nr 3 do zarządzenia.

§ 11. 1. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią odpowiedni nadzór nad całością prac związanych ze zmianą zasad wynagradzania.

2. Dyrektorzy przedsiębiorstw zorganizują systematyczną wstępną, bieżącą i okresową kontrolę stosowania przepisów obowiązujących w zakresie norm i nowych zasad wynagradzania.

3. Kontrola wstępna powinna obejmować ustalenia w zakresie wynagrodzeń robotników przed zawarciem z nimi umowy; do zakresu tej kontroli należy m. in. kontrola właściwego zaszeregowania robotników wg nowego taryfikatora kwalifikacyjnego, właściwego ustalania stawek jednostkowych (cen akordowych).

4. Kontrola bieżąca powinna obejmować zagadnienia powstające w trakcie wykonywania pracy jak np.: kontrolę wydajności pracy w systemie czasowo-premiowym (np. w „dniówce zadaniowej”), właściwej rejestracji czasu pracy, a zwłaszcza w godzinach nadliczbowych, jakości i ilości wykonywanych robót, prawidłowości stosowania wszelkiego rodzaju dodatków do płac np. dodatków za prace w warunkach uciążliwych, szkodliwych dla zdrowia itp.

5. Kontrola następna powinna być dokonywana przed ostatecznym podpisaniem dokumentów, stanowiących podstawy wypłat należności za pracę i powinna obejmować w zasadzie te same elementy, które są przedmiotem kontroli wstępnej i bieżącej.

6. W przypadku stwierdzenia uchybień w wyniku kontroli, kierownicy odpowiednich jednostek organizacyjnych obowiązani są do ich usunięcia, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, jeszcze przed ostatecznym podpisaniem dokumentów stanowiących podstawę wynagrodzenia za pracę.

§ 12. 1. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw do przeprowadzenia systematycznej analizy stosowania nowej organizacji pracy, zasad wynagradzania oraz poziomu zarobków. Wyniki analizy powinny być omawiane na posiedzeniach KSR i przesyłane do zjednoczenia.

2. Dyrektorzy zjednoczeń spowodują prowadzenie kontroli stosowania nowych zasad wynagradzania w nadzorowanych przedsiębiorstwach; wyniki kontroli powinny być omawiane na posiedzeniach Kolegium zjednoczenia z udziałem przedstawicieli i zarządu głównego właściwego związku zawodowego oraz przedstawicieli KSR zainteresowanych przedsiębiorstw — raz w kwartale począwszy od IV kwartału 1966 r. do półrocza 1967 r.

3. Dyrektorzy zjednoczeń prześlą w terminie podanym przez Ministerstwo do Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac, ocenę stosowania nowych zasad wynagradzania oraz analizę poziomu zarobków w nadzorowanych przedsiębiorstwach.

§ 13. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1966 r. z tym, że jego postanowienia będą wprowadzane sukcesywnie najpóźniej do listopada 1966 r. w przedsiębiorstwach o ruchu ciągłym oraz najpóźniej do 31 grudnia 1966 r. w przedsiębiorstwach (zakładach) o produkcji sezonowej.

2. Do pracowników objętych zmianą zasad wynagradzania nie stosuje się:

— zarządzenia nr 155 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 sierpnia 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników,
— dodatku, o którym mowa w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r., w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących oraz w zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących (Mon. Pol. nr 94, poz. 442),
— zarządzenia nr 112 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 kwietnia 1959 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach eksploatacji kru-

szyw nadzorowanych przez Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych,

— okólnika nr 32 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 września 1963 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania w poprawie jakości produkcji oraz oszczędności surowców i materiałów (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 70).

3. Traci moc:

— zarządzenie nr 133 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 czerwca 1956 r. w sprawie wynagradzania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach pracy przemysłu ceramiki budowlanej i zakładach materiałów budowlanych wapienno-piaskowych, wydane w wykonaniu uchwały nr 398 Prezydium Rządu z dnia 18 czerwca 1956 r.,

— zarządzenie nr 135 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 czerwca 1956 r. w sprawie wynagradzania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach pracy przemysłu ceramicznego,

— zarządzenie nr 225 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 listopada 1956 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 135 z dnia 25 czerwca 1956 r. w sprawie wynagradzania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach przemysłu ceramicznego,

— zarządzenie nr 161 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 września 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłu izolacyjnego,

— zarządzenie nr 163 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 września 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w zakładach wapienniczych, gipsowych i kredowych,

— zarządzenie nr 228 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 grudnia 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) przemysłu kamienia budowlanego,

— zarządzenie nr 34 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) surowców mineralnych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Eksploatacji Kruszywa,

— zarządzenie nr 375 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 sierpnia 1958 r. w sprawie zasad premiowania robotników obsługujących urządzenia produkcyjne, służby konserwacyjnej, warsztatów, siłowni, kotłowni i elektrowni zatrudnionych w cegielniach i kafiarniach przemysłu terenowego materiałów budowlanych nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

— zarządzenie nr 118 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie stosowania katalogów norm pracy w cegielniach terenowego przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 39),

— zarządzenie nr 153 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 maja 1959 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w zakładach eksploatacji żwiru i piasku terenowego przemysłu materiałów budowlanych,

— zarządzenie nr 197 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lipca 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych produkujących beton, (żużlobeton) lub elementy budowlane z betonu (żelbetu i żużlobetonu),

— zarządzenie nr 32 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 lutego 1960 r. w sprawie zlikwidowania progresywnego systemu płac przy ręcznym lub mechanicznym urabianiu minerałów użytecznych w kopalniach podziemnych nadzorowanych przez Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego,

— zarządzenie nr 90 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 kwietnia 1960 r. w sprawie zmian w Jednolitym Katalogu Norm Pracy i Stawek Jednostkowych dla Przemysłu Ceramiki Budowlanej,

— zarządzenie nr 91 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 kwietnia 1960 r. w sprawie wprowadzenia dodatków podwyższających akordowe stawki jednostkowe o 10% dla ustawiaczy i wywozaczy (wytaczników) zatrudnionych w cegielniach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

— zarządzenie nr 148 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 lipca 1961 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 197 z dnia 6 lipca 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych produkujących beton (żużlobeton) lub elementy budowlane z betonu (żelbetu, żużlobetonu),

— zarządzenie nr 232 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 października 1963 r. w sprawie wprowadzenia dodatków podwyższających akordowe stawki jednostkowe dla kopaczy surowca i ziemi, zatrudnionych w cegielniach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

MINISTER
w z. W. Kulesza

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 157 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1966 r.

Wytyczne
w sprawie trybu wprowadzania w życie reformy płac w przedsiębiorstwach przemysłowych

§ 1. Wprowadzenie w życie reformy płac w przedsiębiorstwach przemysłowych, zwanej dalej reformą, powinno być dokonane w warunkach zapewniających:

1) należytą organizację pracy,
2) dyscyplinę pracy i płac,
3) ustalenie właściwych norm obsad dla podstawowych agregatów oraz zadań produkcyjnych dla robotników obsługujących te agregaty.

§ 2. Przed wprowadzeniem w życie w przedsiębiorstwie reformy płac należy:

1) przeprowadzić weryfikację kwalifikacji robotników i zaszeregować ich zgodnie z postanowieniami nowego taryfikatora kwalifikacyjnego,
2) ustalić technicznie uzasadnione normy zakładowe dostosowane do warunków organizacyjno-technicznych oraz zakładowe stawki jednostkowe (ceny akordowe) dla robót przewidzianych do wykonywania w akordowym systemie płac nie objętych branżowymi katalogami norm i stawek jednostkowych (cen akordowych); zakładowe katalogi norm i stawek jednostkowych (cen akordowych) powinny być ustalone na podstawie :
   — zakładowych lub branżowych normatywów czasu roboczego,
   — przeprowadzonych analiz czasu roboczego dla robót nie objętych zakładowymi lub branżowymi normatywami czasu roboczego,
   — ustalonej dla przedsiębiorstwa (zakładu) tabeli stawek godzinowych dla robót wykonywanych w akordzie oraz
   — taryfikatora kwalifikacyjnego robotników;
3) opracować na podstawie ramowego regulaminu premiowania szczegółowy regulamin premiowania robotników zatrudnionych w czasowo-premiowym systemie płac;
4) opracować informację o stanie przygotowania przedsiębiorstwa do wprowadzenia reformy płac, zgodnie z ustaleniami załącznika nr 2 do zarządzenia.

§ 3. W celu właściwego przygotowania przedsiębiorstwa do wprowadzenia w życie reformy płac nadzorujące zjednoczenie powinno zorganizować niezbędną pomoc instruktażową dla przedsiębiorstw — zwłaszcza przez branżowy ośrodek normowania pracy.

§ 4. Po zakończeniu prac przygotowawczych, o których mowa w §§ 1 i 2, dyrektor przedsiębiorstwa złoży konferencji samorządu robotniczego (KSR) sprawozdanie z przebiegu i wyników tych prac z wnioskiem o podjęcie uchwały o wprowadzenie reformy płac w przedsiębiorstwie.

§ 5. Na podstawie uchwały konferencji samorządu robotniczego (§ 4) dyrektor przedsiębiorstwa powinien wystąpić do dyrektora nadzorującego zjednoczenia z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie reformy płac w życie.

Do wniosku należy załączyć:
- uchwałę KSR,
- informację o stanie przygotowania przedsiębiorstwa do wprowadzenia reformy płac (§ 2 pkt 4),
- zakładowe katalogi norm pracy i stawek jednostkowych (cen akordowych),
- informację o zakresie stosowania branżowych normatywów czasu oraz branżowych katalogów norm i stawek jednostkowych (cen akordowych),
- szczegółowe regulaminy premiowania robotników.

§ 6. Dyrektor zjednoczenia podejmuje decyzję w przedmiocie wprowadzenia w życie reformy płac w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, po zaopiniowaniu wniosku dyrektora przedsiębiorstwa (§ 5) przez powołaną w tym celu komisję w zjednoczeniu.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 157 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1966 r.

Informacja
o stanie przygotowania przedsiębiorstwa do wprowadzenia reformy płac

Informacja zawiera wzory podstawowych zestawień liczbowych do dokonania oceny przewidywanych skutków płacowych wprowadzenia w życie w przedsiębiorstwie reformy płac.

Poza sporządzeniem zestawień liczbowych, w informacji należy zwięźle scharakteryzować stopień organizacyjnego i technicznego przygotowania przedsiębiorstwa do wprowadzenia reformy.

1. Skutki wprowadzenia nowego taryfikatora kwalifikacyjnego

Kategoria zaszeregowania	Ilość robotników							
	wg dotychczasowych zasad				wg nowych zasad			
	akord	dniówka z premią	dniówka	razem	akord	dniówka z premią	dniówka	razem
1	2	3	4	5	6	7	8	9
I								
II								
III								
IV								
V								
VI								
VII								
VIII								
Razem								

Uwaga: W przedsiębiorstwach zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Betonów oraz Zjednoczeniu Kruszyw i Surowców Mineralnych układ tabeli w kolumnie 1 należy odpowiednio dostosować.

2. Średnie płace robotników

Lp.	Wyszczególnienie	Robotnicy akordowi		Robotnicy dniówkowo-premiowi		Robotnicy dniówkowi		Razem	
		mies.	godz.	mies.	godz.	mies.	godz.	mies.	godz.
1	Wg danych faktycznych m-ca, wg którego dokonano przymiarki								
2	Wg założeń reformy								
3	Wskaźnik % (2 : 1)								
4	Ilość zatrudnionych								

3. Przewidywane wykonanie norm pracy w nowym systemie wynagradzania

Wykonanie norm pracy w %	do 90	91—100	101—110	111—120	pow. 120	Razem
Ilość robotników						
Stosunek do ogółu robotników akordowych						

procent zakordowania robót:

— przed reformą...

— po reformie...

4. Struktura przewidywanych podwyżek zarobków w zł

Ilość zatrudnionych	Ilość robotników zyskujących	do 100 zł	100—200	200—300	300—500	pow. 500	Razem
Robotnicy akordowi	Ilość						
	% do ilości zatrudnionych w akordzie						
Robotnicy dniówkowi premiowi	Ilość						
	% do ilości ogółem zatrudnionych w dniówce z premią						
Robotnicy dniówkowi	Ilość						
	% do ilości ogółem zatrudnionych w dniówce						
Razem	Ilość						
	% do ilości ogółem zatrudnionych robotników						

W przypadkach występowania strat na zarobkach należy podać informacje jak wyżej.

5. Zestawienie zbiorcze skutków finansowych dla poszczególnych przedsiębiorstw (zakładów)

Przemysł

Nazwa przedsiębiorstwa...

część lewa

Lp.	Nazwa zakładu (oddziału) produkcyjnego pomocniczego	System wynagrodzenia	Ilość robotników	Ilość roboczogodzin płatnych	Fundusz według dotychczasowych warunków: fundusz płac zasadniczych	ruchoma część płacy: zł	ruchoma część płacy: %	doplaty za godziny nadliczbowe i nocne	inne elementy osobowego funduszu płac (bez deputatu węglowego, „Karty Skalnika" i innych kart)	razem fundusz płac 6+7+ +9+10	średnia płaca: miesięczna 11 : 4	średnia płaca: na i r/g 11 : 5
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1		A d/P d										
2												

część prawa

Fundusz wg nowych warunków płac przy zastosowaniu tabeli .... dla robotników akordowych, tabeli .... dla pozostałych robotników: fundusz płac zasadniczych	ruchoma część płacy: zł	ruchoma część płacy: %	dopłaty za godziny nadliczbowe i nocne	inne elementy osobowego funduszu płac (bez deputatu węglowego, „Karty Skalnika" i innych kart)	razem fundusz płac 14+15+ +17+18	średnia płaca: miesięczna 19 : 4	średnia płaca: na i r/g 19 : 5	Wzrost średniej płacy w zł 20—12	Wzrost funduszu płac 19—11
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

Objaśnienia:

w rubr. 2 należy podać nazwę oddziału, np. kamieniołom (kopalnia), wyrobownia, suszarnia, wydział pieców, transport wewnątrzzakładowy, warsztaty itp.,

w rubr. 3 — *A* — oznacza system akordowy, *d/P* — system czasowo-premiowy, *d* — czasowy, system akordowo-premiowy zostanie załatwiony odrębnie,

w rubr. 4 — należy podać ilość robotników zatrudnionych w danym oddziale wg systemów płac przewidzianych w nowych warunkach płac,

w rubr. 6 i 14 — należy podać fundusz płac wynikający ze stawek osobistego zaszeregowania robotników, a w systemie akordowym za 100% wykonania normy,

w rubr. 7 i 15 — należy podać fundusz premiowy dla robotników czasowo-premiowych, nadwyżkę akordową i progresję (tam gdzie dotychczas występowała) w ruchomej części płac nie należy wykazywać premii i nagród wypłacanych ze środków nie objętych planem funduszu płac oraz z funduszu „0,2",

w rubr. 10 — należy podać pozostałe elementy płac (w tym m.in. stosowane w niektórych przedsiębiorstwach dodatki 10% i 20% do stawek jednostkowych bądź zarobków) bez deputatu węglowego, „Karty Skalnika", „Karty Górnika" i innych kart oraz wypłat ze środków nie objętych funduszem płac i „0,2".

Uwaga: Zestawienie zbiorcze należy sporządzić na podstawie szczegółowej przymiarki zarobków dokonanej za miesiąc przyjęty do obliczeń przymiarki (maj lub czerwiec 1966 r.).

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 157 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1966 r.

Zasady wypłacania przejściowego dodatku mieszkaniowego

1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Mon. Pol. nr 43, poz. 239) ulega w miesiącu następnym po objęciu regulacją trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez wzrost zarobku netto, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

1) u pracowników fizycznych różnicę wynikającą z odjęcia:

a) średniomiesięcznego zarobku netto uzyskanego w okresie 1 styczeń 1966 r. — do końca miesiąca poprzedzającego wprowadzenie regulacji płac,

b) od zarobku netto ustalonego jako wynik przemnożenia przeciętnego zarobku godzinowego faktycznie uzyskanego w pierwszym miesiącu wprowadzenia regulacji przez średniomiesięczną liczbę godzin opłaconych w okresie 1 styczeń 1966 — do końca miesiąca poprzedzającego wprowadzenie regulacji płac (stanowiącego zarobek bazowy),

2) u pracowników umysłowych (starszych majstrów i majstrów) — różnicę wynikającą z odjęcia:

a) średniomiesięcznego wynagrodzenia netto za kwartał poprzedzający regulację płac łącznie z planowaną na ten okres przeciętną miesięczną premią, od

b) wynagrodzenia netto za miesiąc, w którym wprowadzono regulację płac łącznie z planowaną na dany kwartał przeciętną miesięczną premią (stanowiącego zarobek bazowy).

3. W razie gdy kwota wzrostu zarobku (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze począwszy od II półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem bazowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 2 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b) skutkuje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3 w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3 następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach.
W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym załącznikiem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Mon. Pol. nr 43, poz. 239).

72.

ZARZĄDZENIE nr 182
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 listopada 1966 r.

w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów średnich szkół zawodowych

(znak: KA/7/66)

Na podstawie § 15 uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących (Mon. Pol. nr 47, poz. 273) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia obowiązują w przedsiębiorstwach budowlanych, budowlano-montażowych, przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, oraz przez niego nadzorowanych.

§ 2. Przepisy zarządzenia dotyczą absolwentów średnich szkół zawodowych technicznych.

§ 3. Czas trwania wstępnego stażu pracy dla osób, o których mowa w § 2, określony w zarządzeniach Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 85, poz. 482) oraz z dnia 30 września 1958 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów szkół wyższych, średnich i zasadniczych szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych (Mon. Pol. nr 85, poz. 484) może być skrócony na podstawie indywidualnych wniosków komisji kwalifikacyjnych z tym, że najkrótszy okres wstępnego stażu pracy może wynosić 1 rok.

§ 4. Decyzję o skróceniu czasu trwania wstępnego stażu pracy podejmuje dyrektor zjednoczenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1966 r.

MINISTER
w z. St. Pietrusiewicz

73.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 31 sierpnia 1966 roku

do:
— Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemysłach ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r., oraz do

— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu hutniczego z dnia 28 września 1957 r. stosowanego w przedsiębiorstwach wyżej wymienionych przemysłów podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
— dotyczących zasad wynagradzania pracowników.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz:
— Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
— Zarząd Główny Związku Zawodowego Chemików postanawiają, co następuje:

§ 1. Protokół dodatkowy obowiązuje w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych przemysłu:
— betonów,
— ceramiki budowlanej,
— ceramicznego,
— izolacji budowlanej,
— kamienia budowlanego,
— kruszyw i surowców mineralnych,
— wapienniczego, gipsowego i kredowego,
z wyjątkiem przypadków ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

§ 2. 1. W przedsiębiorstwach wymienionych w § 1, które odpowiednio usprawnią organizację pracy, technikę i technologię produkcji oraz zapewnią prawidłowe warunki do wprowadzenia w życie zasad określonych w niniejszym protokole dodatkowym, stosuje się:
— zasady wynagradzania robotników, określone w załączniku nr 1,
— taryfikator kwalifikacyjny robotników, zatwierdzony zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z właściwym zarządem głównym związku zawodowego,
— tabele godzinowych stawek płac robotników określone w załączniku nr 2,
— ramowe zasady premiowania robotników zatrudnionych w czasowo-premiowym systemie płac, określone w załączniku nr 3,
— ramowe zasady premiowania robotników za skrócenie planowanych okresów na remonty kapitalne i okresowe maszyn i urządzeń określone w załączniku nr 4,
— w przemysłach ceramiki budowlanej, ceramicznym, izolacji budowlanej oraz kruszyw lekkich dodatki za pracę w warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia, określone w wykazach stanowiących załącznik nr 5.

2. W przedsiębiorstwach wymienionych w § 1, w których wprowadzono określone w ust. 1 zasady wynagradzania — przysługujące robotnikom i pracownikom umysłowym specjalne wynagrodzenie kwartalne (dodatki za wysługę lat) z tytułu pracy w górniczych zakładach surowców mineralnych (kamieniołomy, kopalnie odkrywkowe i podziemne) zwane w dalszym ciągu „Kartą Skalnika", „Kartą Górnika" lub „Kartą Hutnika" — przekształca się w dodatki określone kwotowo w złotych dla poszczególnych grup (kategorii) pracowników.

3. Zasady wypłacania specjalnych wynagrodzeń kwartalnych, o których mowa w ust. 2, określa załącznik nr 6 do niniejszego protokołu.

4. Rozszerzenie wykazu prac uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz zmiany w wysokości dodatków za pracę w tych warunkach w porównaniu do ustaleń załącznika nr 5 może być dokonane w uzasadnionych przypadkach przez zawarcie odpowiedniego protokołu dodatkowego do układów zbiorowych pracy.

§ 3. Robotnikom zatrudnionym w przemyśle ceramiki budowlanej, ceramicznym i izolacji budowlanej przy pracach na wysokości, przysługują za każdą godzinę pracy w tych warunkach dodatki w wymiarze:

1) przy pracach na rusztowaniach wiszących i na drabinach sznurowych — 0,75 zł
2) przy pracach naprawczo-konserwacyjnych na kominach fabrycznych, masztach, konstrukcjach wieżowych na wysokości:
   od 15 do 20 m — 0,75 zł
   a za każde następne rozpoczęte 20 m — 1,00 zł
3) przy pracach na słupach bez rusztowań na wysokości od 8 do 15 m — 0,30 zł

§ 4. Wysokość wynagrodzeń zasadniczych dla starszych majstrów (st. mistrzów, st. sztygarów) oraz majstrów (mistrzów, sztygarów) określona w układach zbiorowych pracy powołanych we wstępie niniejszego protokołu dodatkowego — zatrudnionych w przemysłach, o których mowa w § 1 — może być podwyższona do 200 zł w stosunku miesięcznym.

§ 5. Pozostają w mocy stosowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie niniejszego protokołu zasady wynagradzania pracowników nie uregulowane niniejszym protokołem, a w szczególności zasady wynagradzania:
— kierowców samochodowych i ich pomocników,
— pracowników zatrudnionych w uzbrojonej i nieuzbrojonej straży przemysłowej,
— członków korpusu technicznego pożarnictwa, zatrudnionych w zakładowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
— personelu stołówek prowadzonych przez zakłady pracy,
— innych robotników, dla których stosuje się zasady wynagradzania określone ogólnie obowiązującymi przepisami, w tym także uczniów — młodocianych.

§ 6. 1. Protokół wchodzi w życie z dniem 1 września 1966 r., z tym, że jego postanowienia będą sukcesywnie wprowadzane najpóźniej do listopada 1966 r. w przedsiębiorstwach o produkcji ciągłej, a w pozostałych przedsiębiorstwach najpóźniej do dnia 31 grudnia 1966 r.

2. W stosunku do pracowników, objętych zmianą zasad wynagradzania — przestają obowiązywać postanowienia:
1) § 1 i 2 oraz ust. 1 § 3 załącznika nr 7 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1959 r. oraz załączniki nr 1 i 2 do protokołu dodatkowego z dnia 6 lipca 1959 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1965 r. oraz protokołu dodatkowego z dnia 31 marca 1966 r. do tego Układu,
2) § 10 ust. 1 § 14 oraz załączników nr 1 — 1h, nr 2 rozdział IV § 12 ust. 1 oraz załącznika nr 6 do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemysłach ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
3) art. 55 Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r., § 3 załącznika nr 1 do tego Układu oraz załączniki nr 4—4d do Aneksu II — Branża Ceramiczna, a także załączniki nr 4—4b, 4d—4f do Aneksu III — Branża Izolacji Budowlanej do tego Układu,
4) § 10 ust. 1, § 15 oraz załączników nr 1—1b, nr 2 rozdział IV § 12 ust. 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r. oraz zał. nr 1 do protokołu dodatkowego z dnia 2 marca 1961 r. do tego Układu,
5) § 18 i załączników nr 1—1c, nr 1f i nr 2 rozdział IV § 16 ust. 1 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw i surowców mineralnych z dnia 21 lutego 1961 r., a także protokół dodatkowy z dnia 7 lutego 1962 roku do tego Układu,
6) § 14 i załączników nr 1—1f oraz nr 2 rozdział IV § 12 ust. 1 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r. oraz protokół dodatkowy z dnia 11 lipca 1962 r. do tego Układu,
7) dotyczące wysokości dodatków procentowych od kwartalnego wynagrodzenia zasadniczego przysługujących z tytułu „Karty Skalnika", określone w:

— § 1 ust. 1 — protokołu dodatkowego z dnia 15 września 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,

— załączniku nr 6 do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,

— załączniku nr 8 do Aneksu III — Branża Izolacji Budowlanej do Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.,

8) wszelkie inne postanowienia układów zbiorowych pracy powołanych we wstępie protokołu, normujące w sposób odmienny sprawy uregulowane niniejszym protokolem dodatkowym i załącznikami do protokołu.

MINISTER
w z. W. Kulesza

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA i PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
w z. E. Tomaszewski
SEKRETARZ ZARZĄDU GŁÓWNEGO

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO CHEMIKÓW
T. Pawlak

Załącznik nr 1 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r.

Ramowe zasady wynagradzania robotników

§ 1. 1. Podstawą zaszeregowania robotników do poszczególnych kategorii jest taryfikator kwalifikacyjny robotników, zatwierdzony przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z właściwym zarządem głównym związku zawodowego.

2. Zaszeregowanie robotników dokonuje się zgodnie z warunkami określonymi we wstępie do taryfikatora.

3. Robotnik powinien wykonywać roboty odpowiadające posiadanej przez niego kategorii zaszeregowania.

4. W przypadkach uzasadnionych potrzebami produkcyjnymi, przedsiębiorstwo ma prawo, za zgodą rady zakładowej, zlecić doraźnie robotnikowi wykonanie robót zaszeregowanych niżej niż jego kategoria osobistego zaszeregowania, nie niżej jednak niż o dwie kategorie. W takim przypadku, jeśli robotnik nie z własnej winy nie osiągnął zarobku w wysokości odpowiadającej stawce płac osobistego zaszeregowania, robotnik otrzymuje wynagrodzenie według stawki płac osobistego zaszeregowania.

§ 2. Robotnikom przysługują stawki płac określone w załączniku nr 2 do protokołu dodatkowego odpowiednio do kategorii zaszeregowania przewidzianych w taryfikatorze kwalifikacyjnym z tym, że w systemie czasowo-premiowym powinna obowiązywać tabela płac niższa niż dla systemu akordowego. W uzasadnionych przypadkach za zgodą dyrektora zjednoczenia, dopuszcza się stosowanie w przedsiębiorstwie dla poszczególnych grup robotników zatrudnionych w systemie czasowo-premiowym, tabeli płac ustalonej w danym przedsiębiorstwie (zakładzie) dla robotników zatrudnionych w systemie akordowym.

§ 3. W zależności od rodzaju pracy (robót) stosuje się następujące systemy płac:
— czasowy,
— czasowo-premiowy,
— akordowy,
— akordowo-premiowy.

Branże, w których może być stosowany akordowo-premiowy system płac określi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych.

§ 4. 1. W przypadku czasowego zdekompletowania składu osobowego brygady (zespołu) robotników, stosuje się następujące zasady wynagradzania:

1) przy pracach wynagradzanych w akordzie — zarobek akordowy rozlicza się pomiędzy pozostałych robotników zastępujących robotnika nieobecnego,

2) przy obsłudze — w zastępstwie nieobecnego robotnika — dodatkowego agregatu (urządzenia) ponad ustaloną normę obsługi — robotnik pełniący zastępstwo otrzymuje 50% zarobku, wyliczonego według stawki osobistego zaszeregowania robotnika zastępowanego i faktycznych godzin pracy przy pełnieniu zastępstwa pod warunkiem wykonania co najmniej w 100% planowanej produkcji na wszystkich stanowiskach pracy (w tym na stanowisku nieobecnego robotnika).

2. Zasady, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być stosowane w okresie zastępstwa nieobecnego pracownika nieprzekraczającego 40 godzin miesięcznie.

§ 5. 1. Brygadzistom, tj. robotnikom kierującym grupą robotników i pracującym na równi z pozostałymi członkami brygady — przysługuje za prowadzenie brygady dodatek w wysokości 10% lub 15% stawki godzinowej ich osobistego zaszeregowania.

2. Dodatek za prowadzenie brygady może być przyznany jedynie, jeżeli liczba członków brygady łącznie z brygadzistą wynosi nie mniej niż 5 osób.

3. Wysokość dodatku dla brygadzisty, w granicach określonych w ust. 1, ustala dyrektor przedsiębiorstwa, w uzgodnieniu z radą zakładową, biorąc pod uwagę wielkość brygady oraz zakres odpowiedzialności i stopień złożoności kierowania brygadą.

Załącznik nr 2 do protokołu dodatkowego z dnia 25 sierpnia 1966 r.

Tabele godzinowych stawek płac robotników

A. Tabele godzinowych stawek płac przy normalnym czasie pracy (46 godzin tygodniowo)

Kategoria zaszeregowania	Stawka w zł/godz w tabeli			
	I	II	III	IV
1	4,40	4,50	4,50	4,80
2	4,60	4,80	5,00	5,50
3	5,00	5,40	5,90	6,50
4	5,70	6,30	6,90	7,60
5	6,50	7,20	8,00	8,80
6	7,40	8,20	9,20	10,00
7	8,40	9,30	10,40	11,20
8	9,50	10,50	11,80	12,50

B. Tabele godzinowych stawek płac przy skróconym czasie pracy (36 godzin tygodniowo)

Kategoria zaszeregowania	Stawka w zł/godz w tabeli			
	I	II	III	IV
1	5,60	5,75	5,75	6,10
2	5,00	6,10	6,40	7,00
3	6,40	6,90	7,50	8,30
4	7,30	8,05	8,80	9,70
5	8,30	9,20	10,20	11,20
6	9,45	10,50	11,75	12,80
7	10,70	11,90	13,30	14,30
8	12,15	13,40	15,10	16,00

1. Zasady zaliczania przedsiębiorstw do poszczególnych tabel płac określi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

2. Dla kopaczy gliny, wytaczników i zataczników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłu ceramiki budowlanej i wapienno-piaskowego — stawki godzinowe (czasowe i akordowe) wynikające z kategorii zaszeregowania, określonej w taryfikatorze kwalifikacyjnym mogą być podwyższone o 10%.

3. Dla specjalistów o najwyższych kwalifikacjach spośród robotników zaszeregowanych do VIII kategorii — za zgodą Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może być ustalona odrębna stawka w wysokości do 13,50 zł za godzinę, a w przypadku stosowania skróconego czasu pracy — w wysokości do 17,00 zł za godzinę.

4. Dla robotników zatrudnionych w kopalniach podziemnych surowców mineralnych stosuje się godzinowe stawki płac podwyższone o 10% lub 15%, z tym że maksymalna stawka godzinowa dla specjalistów (ust. 3) nie może przekroczyć 15 zł na godzinę. Decyzję w tym przedmiocie podejmuje dyrektor zjednoczenia nadzorującego kopalnię.

5. Ustala się jednolitą stawkę w wysokości 4,40 zł za godzinę dla robotników zatrudnionych na stanowiskach:
— gońców,
— kuchennych (gotowanie napojów),
— łaziennych (bez opalania pieców),
— dozorców, portierów, stróży, woźnych,
— sprzątaczek w pomieszczeniach administracyjnych.

Załącznik nr 3 do protokołu dodatkowego z dnia 25 sierpnia 1966 r.

Ramowe zasady premiowania robotników zatrudnionych w czasowo-premiowym systemie płac

§ 1. Prawo do premii na podstawie zasad określonych w niniejszym załączniku posiadają robotnicy zatrudnieni przy pracach (robotach) produkcyjnych i pomocniczo-produkcyjnych, opłacanych w systemie czasowo-premiowym.

§ 2. Wysokość funduszu premiowego dla robotników zatrudnionych w czasowo-premiowym systemie płac ustala dyrektor przedsiębiorstwa w ramach zatwierdzonego funduszu płac, w granicach od 10% do 30% planowanego funduszu płac zasadniczych (bez dopłat i dodatków) tych robotników.

§ 3. 1. Wysokość indywidualnej premii dla robotnika zatrudnionego w systemie czasowo-premiowym nie może przekroczyć 40% płacy zasadniczej wynikającej z jego osobistego zaszeregowania i ilości efektywnie przepracowanych godzin w czasowo-premiowym systemie płac.

2. Wysokość premii dla poszczególnych robotników (grup robotników) w granicach określonych w ust. 1, ustala dyrektor przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z radą zakładową, uwzględniając:
— zakres wymagań produkcyjnych i technologicznych (ilościowych, jakościowych itp.) stawianych przed daną grupą robotników,
— stopień złożoności pracy wynikającej z procesu techniczno-technologicznego,
— osiąganą wydajność pracy i jakość produkcji.

§ 4. 1. Podstawowymi kryteriami warunkującymi przyznanie poszczególnym robotnikom (grupom robotników) premii w wysokości ustalonej w zakładowym regulaminie premiowania powinny być — w zależności od charakteru pracy:
— wykonanie dziennych lub miesięcznych zadań w zakresie ilości i jakości produkcji,
— terminowe wykonanie zadań (zgodnie z harmonogramem) o należytej jakości,
— brak reklamacji co do jakości wyrobów lub półproduktów,
— dotrzymanie obowiązujących norm zużycia surowców, materiałów pomocniczych, energii itp.,
— właściwa konserwacja maszyn i urządzeń, zgodnie z obowiązującymi instrukcjami.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa może — w zależności od konkretnych potrzeb — ustalić dalsze zadania (kryteria), od wykonania których uzależni się wypłatę premii.

3. Zadania stanowiące podstawę premiowania powinny być podane do wiadomości zainteresowanych robotników (grup robotników) przed okresem, w którym mają obowiązywać.

§ 5. 1. Wysokość premii indywidualnej oblicza się od zarobku zasadniczego, wynikającego ze stawki osobistego zaszeregowania robotnika i przepracowanego czasu pracy, bez żadnych dopłat i dodatków.

2. Wypłat premii dla robotników dokonuje się za okresy miesięczne.

3. Premie indywidualne zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa na wniosek mistrza lub kierownika wydziału (oddziału).

4. Dyrektor przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z radą zakładową może pozbawić robotnika — mimo wykonania zadań przez zespół robotników — premii indywidualnej w całości lub w części za niewykonanie zadań wyznaczonych indywidualnie dla tego robotnika lub w przypadku naruszenia przez niego przepisów zakładowego regulaminu pracy.

§ 6. 1. Wypłaty premii dla robotników powinny być dokonywane na podstawie zakładowego regulaminu premiowania. Zakładowy regulamin premiowania powinien przewidywać przepadek lub obniżenie premii, jeżeli zadania (kryteria) premiowe nie zostały w całości i w terminie wykonane.

Zjednoczenia ustalą szczegółowe wytyczne w sprawie opracowania zakładowych regulaminów premiowania uwzględniających specyfikę danej branży w tym zakres stanowisk objętych premiowaniem oraz kryteria premiowania.

Opracowany na podstawie wytycznych zjednoczenia, zakładowy regulamin premiowania zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z radą zakładową; regulamin ten nie może zawierać postanowień sprzecznych z niniejszym załącznikiem.

2. Zakładowe regulaminy premiowania powinny w szczególności określać:
1) stanowiska, których zajmowanie uprawnia do premiowania,
2) kryteria (zadania) podstawowe i uzupełniające, stanowiące podstawę premiowania dla poszczególnych grup robotników np.:
   a) dla obsługi agregatów maszyn i urządzeń produkcyjnych oraz współdziałających:
      — wykonanie ilościowych zadań o należytej jakości w jednostkach naturalnych produkcji, ustalanych na podstawie wydajności agregatów, maszyn i urządzeń,
      — nieprzekroczenie norm zużycia paliwa (np. dla wypalaczy pieców) lub energii (np. dla młynowych),
   b) dla robotników warsztatowych brygad remontowych:
      — utrzymanie w ruchu konserwowanych agregatów, maszyn i urządzeń,
      — wykonanie remontów kapitalnych i okresowych maszyn i urządzeń w należytej jakości, w terminach określonych w zatwierdzonym harmonogramie remontów,
      — nieprzekroczenie norm zużycia surowców i materiałów przy zachowaniu zakresu remontu,
   c) dla robotników kontroli technicznej (laboratoriów):
      — wykonanie zadań w zakresie prawidłowej kontroli jakości produkcji w poszczególnych fazach i produkcji finalnej, oraz
      — brak uznanych reklamacji wewnętrznych i zewnętrznych,
   d) dla robotników zatrudnionych w produkcji doświadczalnej:
      — terminowe i jakościowe należyte wykonanie zleconych zadań,
3) wysokość premii indywidualnej, dla poszczególnych robotników (grup robotników);
4) warunki wypłaty premii, a zwłaszcza wysokość potrąceń z ty-

tułu niewykonania podstawowych i uzupełniających warunków premiowania np. z tytułu:
— niewykonania zadań ilościowych,
— przekroczenia norm zużycia surowców, paliwa, energii itp.,
— przedłużenia okresu przewidzianego na remonty kapitalne i okresowe maszyn i urządzeń, zgodnie z postanowieniami załącznika nr 4 do protokołu,
— reklamacji dotyczących jakości produkcji i inne.

Załącznik nr 4 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r.

Ramowe zasady premiowania robotników za skrócenie planowanych okresów na remonty kapitalne i okresowe maszyn i urządzeń

§ 1. 1. Robotnicy warsztatowi oraz brygad remontowo-montażowych zatrudnieni w niektórych przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych — niezależnie od premii przysługującej im za wykonanie w terminie remontów kapitalnych i okresowych maszyn i urządzeń, zgodnie z postanowieniami załącznika nr 3 do protokołu — premiowani są w ramach funduszu płac robotników danego przedsiębiorstwa za skrócenie planowanych okresów na remonty kapitalne i okresowe maszyn i urządzeń, wg zasad określonych w niniejszym załączniku.

2. Stosowanie niniejszych zasad premiowania w przedsiębiorstwie może nastąpić na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wydanej w uzgodnieniu z właściwym zarządem głównym związku zawodowego.

§ 2. Robotnicy, o których mowa w § 1 premiowani są za skrócenie planowanego okresu przestoju przewidzianego na remont kapitalny lub średni maszyn i urządzeń pod warunkiem zachowania pełnego zakresu rzeczowego remontu i nieprzekroczenia planowanej na dokonanie remontu ilości godzin pracy.

§ 3. W przypadku przedłużenia planowanego okresu przewidzianego na remont, premia przysługująca robotnikom, o których mowa w § 1, z tytułu wykonania zadań ustalonych zgodnie z postanowieniami załącznika nr 3 do protokołu ulega obniżeniu. Wysokość obniżenia premii ustala w tym przypadku dyrektor przedsiębiorstwa, z tym, że obniżenie premii za każdy 1% przedłużenia planowanego okresu remontowego nie może być mniejsze od premii przysługującej za każdy 1% skrócenia planowanego okresu remontowego.

§ 4. 1. Procent skrócenia planowanego okresu remontu oblicza się wg wzoru:

$$z = \frac{P_r \cdot 100}{W \cdot d}$$

z — % skrócenia planowanego okresu remontowego,
P_r — ilość jednostek produkcji uzyskanej dodatkowo w wyniku skrócenia remontu,
W — wydajność dobowa wszystkich remontowanych urządzeń (w tych samych jednostkach produkcji jak dla P_r),
d — planowana ilość dni przewidzianych na remont.

2. Za każdy 1% skrócenia planowanego okresu remontowego, robotnikom, o których mowa w § 1, zwiększa się fundusz premiowy w wysokości do 1,5% funduszu płac zasadniczych, robotników zatrudnionych przy remoncie z tym, że fundusz premiowy łącznie ze zwiększeniem tego funduszu za skrócenie planowanych okresów remontu nie może przekroczyć 30% planowanego funduszu płac zasadniczych robotników.

3. Wysokość premii indywidualnej wypłaconej z funduszu, o którym mowa w ust. 2 powinna być zróżnicowana, w zależności od wkładu pracy robotników w skróceniu remontu i łącznie z premią, o której mowa w załączniku nr 3 do protokołu, nie może przekroczyć 60% płacy zasadniczej robotnika, wynikającej z osobistego zaszeregowania.

§ 5. Szczegółowe zasady, warunki oraz tryb przyznawania premii, o których mowa w niniejszym załączniku, należy określić w szczegółowych regulaminach premiowania, zatwierdzonych przez dyrektora przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z radą zakładową.

Załącznik nr 5 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r.

Wykaz prac
w przemysłach: izolacji budowlanej, ceramicznym, ceramiki budowlanej i kruszyw lekkich, przy wykonywaniu których mogą być stosowane dodatki z tytułu pracy w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia

Lp.	Rodzaj prac wg grup dodatków
1	2
	I — Grupa dodatku w wysokości 0,20 zł za godzinę pracy w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia
1	Formowanie granulek szklanych z masy na urządzeniach mechanicznych
2	Formowanie osłon ogniotrwałych na toczkach i prasach
3	Ładowanie i rozładowywanie środków transportowych przy zapyleniu powyżej normy
4	Ładowanie, plantowanie, transportowanie i suszenie stłuczki szklanej
5	Mycie wyrobów ceramicznych z zanieczyszczeń po nałożeniu kalki oraz szlifowaniu
6	Obróbka mechaniczna (cięcie, toczenie, szlifowanie, wiercenie) gotowych półfabrykatów azbestowo-cementowych
7	Obsługiwanie zasilaczy i strugaczy oraz wagi samojezdnej
8	Obsługiwanie holendra do sporządzania masy azbestowo-cementowej
9	Obsługiwanie holendra do sporządzania masy papierniczej
10	Oczyszczanie półfabrykatów ceramicznych ze szkliwa
11	Oczyszczanie plam na wyrobach ceramicznych po dekoracji przy pomocy kwasów
12	Oczyszczanie osłon ogniotrwałych
13	Odbieranie i formowanie wyrobów ceramicznych bezpośrednio przy suszarni
14	Odlewanie form gipsowych
15	Odlewanie i wykańczanie fajansu sanitarnego
16	Odkurzanie półfabrykatów ceramicznych przed szkliwieniem i malowaniem
17	Omiatanie i pakowanie płytek podłogowych
18	Pobieranie prób bezpośrednio z urządzeń produkcyjnych (półproduktu i produktu) przy produkcji kruszyw lekkich
19	Przerabianie mas ogniotrwałych i kamionkowych na przecieraku i ceglarce
20	Przygotowanie i rozrabianie farb ceramicznych
21	Przerabianie mas porcelanowych, porcelitowych i fajansowych na prasach odpowietrzających
22	Remontowanie i konserwowanie (smarowanie) maszyn i urządzeń w pomieszczeniach zamkniętych, na stanowiskach pracy, na których robotnicy produkcyjni otrzymują dodatki
23	Rozdrabnianie masy ceramicznej na wyroby prasowane
24	Rozdrabnianie gliin na walcach zębatych
25	Sortowanie i brakowanie wyrobów korkowych oraz suberytowych
26	Sprzątanie w oddziałach produkcyjnych i pomieszczeniach sanitarnych
27	Wykonywanie prac kowalskich
28	Wypalanie dekoracji na wyrobach ceramicznych
29	Wypalanie wyrobów w piecach tunelowych
30	Prace nie wymienione w wykazie, a wykonywane w pomieszczeniach, w których odbywa się produkcja i przetwórstwo lub magazynowanie włókien mineralnych oraz w pomieszczeniach o zapyleniu krzemionką i na terenie nawilżalni (parzelni) kory w warunkach uznanych przez wojewódzką stację sanitarno-epidemiologiczną jako szkodliwe

1	2
	II — Grupa dodatku w wysokości 0,50 zł za godzinę pracy w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia
1	Brykietowanie surowców do produkcji włókien mineralnych
2	Cięcie bloków korkowych
3	Dołowanie mas ogniotrwałych i kamionkowych
4	Dozowanie wsadów przy produkcji kruszyw lekkich
5	Formowanie otulin korkowych
6	Formowanie sprzętu ratunkowego przy użyciu kleju zawierającego związki toksyczne oraz wypełnianie powłok (pokrowców) kapokiem
7	Formowanie włókien szklanych na piecach muflowych
8	Formowanie osłon ogniotrwałych ręcznie
9	Frezowanie i szlifowanie półfabrykatów korkowych oraz suberytowych
10	Konserwacja urządzeń suszarń z własnym piecem
11	Lakowanie i suszenie kalki ceramicznej
12	Lasowanie wapna w bębnach i silosach
13	Malowanie wyrobów korkowych farbami zawierającymi związki toksyczne
14	Malowanie farbami nitro-bitumicznymi lub minią
15	Mielenie stłuczki szklanej
16	Naprawa i konserwacja akumulatorów, odlewanie z ołowiu części oraz ładowanie akumulatorów
17	Obsługiwanie pomp do przetłaczania produktów węglopochodnych (smoły, asfaltu, olejów) oraz wody amoniakalnej
18	Obsługiwanie agregatów do produkcji lepików smołowych i asfaltowych (stosowanych na gorąco)
19	Obsługiwanie agregatów do produkcji papy smołowej i asfaltowej (impregnowanie, nawijanie tektury, powielanie, zwijanie, pakowanie, przenoszenie, odwożenie i obsługa bezpośrednia agregatu)
20	Obsługiwanie aparatury destylacyjnej do produktów węglopochodnych
21	Obsługiwanie ekspanderek
22	Obsługiwanie mieszadeł i elewatorów oraz dozowanie surowców przy produkcji kruszyw lekkich
23	Obsługiwanie pras filtracyjnych
24	Obsługiwanie rusztu oraz wykonywanie czynności w kanałach pod rusztami przy produkcji kruszyw lekkich
25	Obsługiwanie silosów i transporterów w pomieszczeniach zamkniętych przy zapylaniu
26	Obsługiwanie suszarń surowców (posypek, tłucznia) i półfabrykatów łącznie z dowozem, zasypywaniem, układaniem i wywozem
27	Obsługiwanie suwnic i wciągarek
28	Odbieranie płytek z pieca pasażowego
29	Odbieranie z pras płytek fajansowych, podłogowych i kamionkowych
30	Odsiewanie mas posadzkowych
31	Oklejanie elementów płytami suberytowymi
32	Opróżnianie i napełnianie cystern produktami węglopochodnymi
33	Pakowanie szkła piankowego
34	Pakowanie, workowanie i ładowanie kaolinu suchego
35	Pakowanie włókien mineralnych przy pomocy urządzeń mechanicznych
36	Palenie i obsługiwanie parowych kotłów przemysłowych i pieców grzewczych
37	Pokrywanie (posypywanie) papy posypkami mineralnymi
38	Praca w kopalni odkrywkowej pod ścianą eksploatacyjną
39	Prasowanie korka (suberytu) w bele
40	Prasowanie płytek fajansowych, kamionkowych, podłogowych i szamotowych
41	Przecinanie wyrobów z włókien mineralnych
42	Przepychanie płytek w piecu pasażowym
43	Pudrowanie farbami suchymi po stalodruku
44	Produkowanie welonu z włókna szklanego
45	Rozładowanie wózków po wypalaniu — przy produkcji szkła piankowego
46	Rozsnuwanie włókien szklanych
47	Rozwłóknianie azbestu
48	Smarowanie matryc olejem oraz oczyszczanie i przemywanie sit kwasem solnym
49	Smarowanie ram i prostowanie blach przy produkcji szkła piankowego
50	Sortowanie i brakowanie wyrobów termalitowych
51	Sortowanie szmat
52	Sprzątanie pomieszczeń, w których odbywa się produkcja lub magazynowanie włókien, lub wyrobów z włókien mineralnych
53	Szycie mat z włókien mineralnych
54	Szycie (reperacja) filtrów
55	Szkliwienie ręczne wyrobów ceramicznych i kafli oraz oczyszczanie z polewy i ze szkliwa
56	Szlamowanie surowców — przy pracy w wodzie, glinie i błocie
57	Szlifowanie i obcinanie szkła piankowego
58	Szlifowanie półfabrykatów i wyrobów ceramicznych (kaflarskich) na sucho
59	Transportowanie, załadowywanie, wyładowywanie oraz dozowanie azbestu, włókien mineralnych i cementu
60	Transportowanie, załadowywanie i wyładowywanie oraz dozowanie azbestu, włókien mineralnych i wypełniaczy pyłowych do produkcji lepików
61	Transportowanie i ważenie szmat
62	Ustawianie ram w piecu — przy produkcji szkła piankowego
63	Ustawienie form na wózki przy produkcji szkła piankowego
64	Wykańczanie półfabrykatów ceramicznych na sucho
65	Wypalanie wyrobów w piecach okrągłych, komorowych i pasażowych
66	Wulkanizowanie opon i dętek samochodowych, butów gumowych itp.
67	Wytaczanie cegły z autoklawów
68	Wytwarzanie laku (błony nośnej)
69	Wytwarzanie form z tworzyw sztucznych (żywic poliestrowych)
70	Zasilanie pras formierskich masą suchą
71	Zasilanie holendra azbestem, włóknami mineralnymi i cementem
72	Zasypywanie i przesiewanie śrutu korkowego
73	Zasypywanie zasobników i podnośników tłucznem wapiennym
74	Zestawianie i dozowanie lepiszczy do produkcji płyt izolacyjnych
75	Zasypywanie młynów surowcami ceramicznymi
	III — Grupa dodatku w wysokości 0,75 zł za godzinę pracy w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia
1	Cięcie i szarpanie szmat na urządzeniach mechanicznych
2	Dowożenie i ustawianie półfabrykatów ceramicznych w piecach okrągłych i komorowych
3	Formowanie, odlewanie, donoszenie z suszarni do pieców, oczyszczanie, szkliwienie i brakowanie półfabrykatów kamionkowych*)
4	Formowanie płyt przekładzinowych (w hali II piętra)*)
5	Formowanie płyt izolacyjnych z włókien mineralnych ręcznie lub maszynowo
6	Malowanie i oczyszczanie wyrobów ceramicznych (za czas pracy przy malowaniu natryskowym farbami, zawierającymi związki ołowiu i oczyszczanie po natrysku)
7	Mieszanie zestawu do produkcji szkła piankowego
8	Obsługiwanie agregatów do produkcji lepików i mas izolacyjnych na bazie rozpuszczalników oraz kitów na bazie asfaltów, olei i tworzyw sztucznych
9	Obsługiwanie urządzeń odpylających
10	Obsługiwanie urządzeń krusząco-sortujących przy braku hermetyzacji urządzeń
11	Obsługiwanie transporterów pyłów kruszyw lekkich
12	Oczyszczanie parowych kotłów przemysłowych z kamienia i osadu lub oczyszczanie palenisk, wywóz szlaki i popiołu
13	Oczyszczanie komór filtracyjno-odpylających

	2
14	Pakowanie szkliwa
15	Przemieszczanie (transportowanie) włókien lub wyrobów z włókien mineralnych
16	Rozwłóknianie stopu mineralnego na aparatach wirowych
17	Rozdrabnianie na łamaczach i kruszarkach oraz mielenie surowców miękkich i twardych na sucho
18	Spawanie gazowe i elektryczne
19	Śrutowanie (mielenie) korka
20	Topienie surowców mineralnych w piecach wannowych, wanno-szybowych i szybowych
21	Wyładowanie różu z koszy po wypaleniu
22	Wypalanie wyrobów w piecach okrągłych**)
23	Wypalanie surowców do produkcji kruszyw lekkich w piecach przemysłowych, na taśmach aglomeracyjnych i piecopanwiach
24	Wypalanie różu polerskiego
25	Wykrawanie szablonów z ołowiu i cynku
26	Wywóz fekalii
27	Zasyp tlenków do koszy wypałowych
28	Załadowywanie, wyładowywanie, transportowanie ziemi krzemionkowej, wapienia mielonego i glinki ogniotrwałej
29	Załadowywanie, pakowanie, transportowanie i wyładowanie tlenków i różu polerskiego
30	Zestawienie szkliwa i mieszanie polewy

Uwaga

*) Dodatki przysługują w tej wysokości jedynie w Zakładach Naczyń Kamionkowych „Bochnia"

**) Dodatek przysługuje w tej wysokości jedynie w Zakładach Fajansu „Wrocław".

	IV — Grupa dodatku w wysokości 1,00 zł za godzinę pracy w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia
1	Czyszczenie wanien topielni i zbiorników magazynowych smół, paków i asfaltów
2	Czyszczenie retort destylacyjnych, zbiorników lub cystern do produktów węglopochodnych
3	Nawilgacanie i naparzanie kory korkowej
4	Obsługiwanie urządzeń topielniczych paków, smół, asfaltów
5	Oczyszczanie kanałów dymowych i popielników oraz palenisk i kanałów pieców przemysłowych
6	Pakowanie włókna mineralnego lub wyrobów z włókna — ręcznie
7	Palenie i obsługa czadnic (gazogeneratorów)
8	Praca przy eksploatacji żużla paleniskowego i wielkopiecowego na hałdach
9	Przygotowanie zestawu i przetapianie fryty
10	Rąbanie, załadowywanie — wyładowywanie i transportowanie suchego paku
11	Topienie szkła (produkcja szkła piankowego)
12	Wykonywanie prac murarskich przy wannach szklarskich lub piecach przemysłowych na gorąco
13	Wyładowanie wyrobów ceramicznych z pieców okrągłych i komorowych
14	Wytrawianie dekoracji
15	Zestawianie, mieszanie i zasypywanie pieców surowcami mineralnymi
16	Zestawianie i mieszanie mas oraz zapraw izolacyjnych — przy użyciu ziemi krzemionkowej i glinki ogniotrwałej

Uwagi:

1. Pracownikom fizycznym, zatrudnionym przy pracach wymienionych w załączniku nr 5 mogą być przyznane dodatki za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, jeżeli praca jest wykonywana w warunkach odbiegających od ustalonych w obowiązujących przepisach norm higienicznych pracy.

2. Dodatki, o których mowa w ust. 1 przysługują, jeżeli pracownik fizyczny jest zatrudniony w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, co najmniej przez 4 godziny dziennie.

3. Badania środowiskowe dla ustalania uprawnień do dodatków za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia powinny być przeprowadzone, co najmniej raz w roku przez uprawnione w tym zakresie organa (stacje sanitarno-epidemiologiczne, zakładowe laboratoria, instytuty itp.).

4. Dodatki za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przyznaje dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie opinii stacji sanitarno-epidemiologicznej.

5. Wypłatę dodatków za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia wstrzymuje się w razie stwierdzenia przez stację sanitarno-epidemiologiczną poprawy warunków pracy, w stopniu określonym przez odpowiednie normy higieniczne pracy.

6. Dyrektorzy przedsiebiorstw zobowiązani są w ramach dostępnych środków technicznych i finansowych do stałego podejmowania działań zmierzających do wyeliminowania warunków uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przy pracach, gdzie jest to możliwe z punktu widzenia technicznego i technologicznego.

7. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego protokołu dodatkowego pobierali dodatki za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, zachowują uprawnienia do tych dodatków do czasu stwierdzenia w myśl ust. 5, że uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia warunki pracy ustąpiły. Pracownicy, o których mowa wyżej otrzymują dodatki w wysokości określonej w niniejszym załączniku.

Załącznik nr 6 do protokołu dodatkowego z dnia 25 sierpnia 1966 r.

Zasady

wypłacania specjalnych wynagrodzeń kwartalnych (dodatków za wysługę lat), dla niektórych kategorii pracowników zatrudnionych w kamieniołomach i kopalniach surowców mineralnych („Karta Skalnika", „Karta Górnika", „Karta Hutnika").

§ I. 1. Przysługujące na podstawie obowiązujących przepisów kwartalne wynagrodzenie specjalne (dodatki za wysługę lat) wyrażone w procentach od wynagrodzenia zasadniczego przekształca się w kwartalne wynagrodzenia specjalne wyrażone kwotowo w złotych za jedną godzinę dla robotników i za jeden miesiąc dla pracowników umysłowych.

2. Wysokości kwotowe kwartalnego wynagrodzenia specjalnego dla robotników z tytułu tzw. „Karty Skalnika" określone są w tabeli:

A — dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach przemysłu wapienniczego, gipsowego i kredowego,

B — dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach przemysłu kamienia budowlanego i surowców mineralnych,

C — dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach przemysłu izolacji budowlanej,

D — dla robotników Zamojskich Klinkierni Drogowych,

E — dla robotników zatrudnionych w kopalniach odkrywkowych glinek ceramicznych („Maria I", „Maria II", „Maria III", „Janina", „Zebrzydowice", „Baranów" i „Gozdnica"),

F — dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach Zakładu Produkcyjnego „Kowala",

2. Wysokości kwotowe wynagrodzenia specjalnego dla pracowników kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górniczych z tytułu „Karty Skalnika" wynoszą:

1) dla pracowników dozoru ruchu w przodkach skalnych przy wydobyciu i urabianiu kamienia z wyjątkiem Zamojskich Klinkierni Drogowych:

Wynagrodzenie zasadnicze w złotych od—do	Miesięczne kwoty wynagrodzenia specjalnego w złotych		
	okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie		
	powyżej 3 do 5 lat	powyżej 5 do 10 lat	powyżej 10 lat
do —1100	100	150	200
1101—1300	120	180	240
1301—1500	140	210	280
1501—1700	160	240	320
1701—1900	180	270	360
1901—2100	200	300	400
2101—2300	220	330	440
2301—2500	240	360	480
2501—2700	260	390	520
2701—2900	280	420	560
2901—3100	300	450	600
3101—3300	320	480	640
3301—3500	340	510	680
3501—3700	360	540	720
3701—3900	380	570	760
3901—4100	400	600	800
4101—4300	420	630	840
4301—4500	440	660	880
4501—4700	460	690	920
4701—4900	480	720	960
4901—5100	500	750	1000
5101—5300	520	780	1040
5301—5500	540	810	1080
powyżej 5500	560	840	1120

2) dla pracowników dozoru poza przodkiem skalnym w transporcie wewnętrznym przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i robotach górniczych, przy zabudowie i rozbudowie kamieniołomów systemem gospodarczym z wyjątkiem Zamojskich Klinkierni Drogowych:

Wynagrodzenie zasadnicze w złotych od — do	Miesięczna kwota wynagrodzenia specjalnego w złotych		
	okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie		
	po 3 do 5 lat	po 5 do 10 lat	po 10 latach
1	2	3	4
do —1100	50	100	150
1101—1300	60	120	180
1301—1500	70	140	210
1501—1700	80	160	240
1701—1900	90	180	270
1901—2100	100	200	300
2101—2300	110	220	330
2301—2500	120	240	360
2501—2700	130	260	390
2701—2900	140	280	420
2901—3100	150	300	450
3101—3300	160	320	480
3301—3500	170	340	510
3501—3700	180	360	540
3701—3900	190	380	570
1	2	3	4
3901—4100	200	400	600
4101—4300	210	420	630
4301—4500	220	440	660
4501—4700	230	460	690
4701—4900	240	480	720
4901—5100	250	500	750
5101—5300	260	520	780
5301—5500	270	540	810
powyżej — 5500	280	560	840

3) dla techników i inżynierów zajmujących stanowiska wymagające kwalifikacji technika lub inżyniera górniczego, zatrudnionych w administracji przedsiębiorstwa, których pełnienie wymaga zatwierdzenia przez okręgowy urząd górniczy.

Wynagrodzenie zasadnicze w złotych od — do	Miesięczna kwota wynagrodzenia specjalnego w złotych po 5-letniej pracy w górnictwie odkrywkowym	Płace zasadnicze w złotych od — do	Miesięczna kwota wynagrodzenia specjalnego w złotych po 5-letniej pracy w górnictwie odkrywkowym
1	2	3	4
do —1100	150	3301—3500	510
1101—1300	180	3501—3700	540
1301—1500	210	3701—3900	570
1501—1700	240	3901—4100	600
1701—1900	270	4101—4300	630
1901—2100	300	4301—4500	660
2101—2300	330	4501—4700	690
2301—2500	360	4701—4900	720
2501—2700	390	4901—5100	750
2701—2900	420	5101—5300	780
2901—3100	450	5301—5500	810
3101—3300	480	powyżej 5500	840

4) dla pracowników kierownictwa i dozoru ruchu Zakładów Górniczych Zamojskich Klinkierni Drogowych stosuje się wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia podane w ust. 3 pkt 1, pkt 2 i pkt 3, z zastosowaniem współczynnika 0,7 zmniejszającego, z tym że kwoty specjalnego wynagrodzenia podane w:

— kolumnie 2 — przysługują po przepracowaniu w tej samej kopalni 1 roku do 2 lat

— kolumnie 3 — przysługują po przepracowaniu powyżej 2 lat do 5 lat,

— kolumnie 4 — przysługują po przepracowaniu 5 lat.

§ 2.1. Wysokość specjalnego wynagrodzenia kwartalnego przysługującego pracownikom umysłowym nie ulega zmianie w przypadku podwyższenia płacy zasadniczej w ramach tego samego przedziału wynagrodzenia zasadniczego.

2. Robotnicy i pracownicy umysłowi, którzy przed wprowadzeniem zasad wypłacania specjalnych wynagrodzeń kwartalnych, określonych w niniejszym załączniku nabyli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów prawo do specjalnego wynagrodzenia w wysokości wyższej aniżeli ustalona w tabelach, o których mowa w § 1 zachowują prawo do tego wynagrodze-

nia w dotychczasowej wysokości w złotych — do czasu nabycia uprawnień do wyższego wymiaru specjalnego wynagrodzenia kwartalnego.

§ 3. Pracownik, który nabył prawo do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego, w wymiarze przysługującym dla dozoru ruchu w przodkach skalnych przy wydobyciu i urabianiu kamienia, zachowuje uprawnienia do tego wynagrodzenia, w wymiarze uprzednio nabytym, jeżeli został przeniesiony:

1) na stanowisko dozoru górniczego poza przodkiem skalnym (§ 1 ust. 3 pkt 2) niniejszego załącznika, lub

2) na skutek wypadku przy pracy na stanowisko wymienione w § 1 ust. 3 pkt 3 niniejszego załącznika lub do pracy w zjednoczeniu na stanowisko nadzoru górniczego.

§ 4. 1. Okresy pracy, wymagane dla nabycia prawa do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego liczą się od dnia faktycznie wykonywanej pracy w kamieniołomie, bądź w zarządzie przedsiębiorstwa na stanowisku, na którym przysługuje specjalne wynagrodzenie kwartalne.

2. Pracownikowi fizycznemu przeniesionemu na stanowisko dozoru ruchu zakładu górniczego do stażu pracy wymaganego dla nabycia prawa do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego zalicza się okres pracy w kamieniołomie na stanowisku pracownika fizycznego, jeżeli stanowisko pracownika fizycznego objęte jest wykazem stanowisk, na których przysługuje specjalne wynagrodzenie kwartalne.

3. Do okresu pracy wymaganego dla nabycia prawa do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego zalicza się okresy odbywania wstępnego stażu pracy — w rozumieniu przepisów zarządzenia nr 78 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 marca 1958 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w przedsiębiorstwach przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych w celu nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Mon. Pol. nr 33, poz. 152) — na stanowiskach, na których przysługuje specjalne wynagrodzenie kwartalne.

§ 5. W przypadku wprowadzenia w przedsiębiorstwie (zakładzie) nowych zasad wynagradzania w drugim lub trzecim miesiącu kwartału — specjalne wynagrodzenie kwartalne za ten kwartał oblicza się wg zasad i stawek płac podstawowych obowiązujących przed wprowadzeniem nowych warunków płac.

§ 6. 1. Kwartalne wynagrodzenia specjalne (dodatki za wysługę lat) wyrażone w procentach od płacy zasadniczej przysługujące zgodnie z przepisami z tytułu „Karty Górnika" i „Karty Hutnika" przekształca się w wynagrodzenie specjalne wyrażone kwotowo w złotych za jedną godzinę dla robotników i za jeden miesiąc dla pracowników umysłowych w dotychczasowych wysokościach.

2. Tabele wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 ustali Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

TABELA A

Wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia z tytułu „Karty Skalnika" dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach przemysłu wapienniczego, gipsowego i kredowego wynoszą:

1) dla zatrudnionych w kamieniołomach przy wydobyciu i urabianiu kamienia

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,28	0,29	0,32	0,35	0,40	0,45	0,50	0,56
po 5 do 10 lat	0,42	0,44	0,48	0,53	0,60	0,68	0,75	0,84
po 10 latach	0,56	0,58	0,64	0,70	0,80	0,90	1,00	1,12

2) dla zatrudnionych w transporcie wewnętrznym, przy obsłudze maszyn i urządzeń w kamieniołomach, przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i innych robotach górniczych, budowy lub rozbudowy kopalń odkrywkowych

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,14	0,15	0,10	0,18	0,20	0,23	0,25	0,28
po 5 do 10 lat	0,28	0,29	0,32	0,35	0,40	0,45	0,50	0,56
po 10 latach	0,42	0,44	0,48	0,53	0,60	0,68	0,75	0,84

TABELA B

Wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia z tytułu „Karty Skalnika" dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach przemysłu kamienia budowlanego i surowców mineralnych wynoszą:

1) dla zatrudnionych w kamieniołomach przy wydobyciu i urabianiu (obróbce) kamienia

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,29	0,33	0,37	0,42	0,48	0,55	0,63	0,72
po 5 do 10 lat	0,44	0,50	0,66	0,63	0,72	0,83	0,95	1,08
po 10 latach	0,58	0,86	0,74	0,84	0,96	1,10	1,26	1,44

2) dla zatrudnionych w transporcie wewnętrznym, przy obsłudze maszyn i urządzeń w kamieniołomach, przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i innych robotach górniczych, budowy lub rozbudowy kopalń odkrywkowych

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0 15	0,17	0,19	0,21	0,24	0,28	0,32	0,36
po 5 do 10 lat	0,29	0,33	0,37	0,42	0,48	0,55	0,63	0,72
po 10 latach	0,44	0,50	0,56	0,63	0,72	0,83	0,95	1,08

TABELA C

Wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia przysługujące z tytułu „Karty Skalnika" dla robotników zatrudnionych w kamieniołomach przemysłu izolacji budowlanej wynoszą:

1) dla zatrudnionych w kamieniołomach przy wydobyciu i urabianiu kamienia:

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,29	0,32	0,37	0,42	0,47	0,52	0,59	0,68
po 5 do 10 lat	0,44	0,48	0,56	0,63	0,71	0,78	0,89	1,02
po 10 latach	0,58	0,64	0,74	0,84	0,94	1,04	1,18	1,36

2) dla zatrudnionych w transporcie wewnętrznym, przy obsłudze maszyn i urządzeń w kamieniołomach, przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i innych robotach górniczych, budowy lub rozbudowy kopalń odkrywkowych

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,15	0,16	0,19	0,21	0,24	0,26	0,30	0,34
po 5 do 10 lat	0,29	0,32	0,37	0,42	0,47	0,52	0,59	0,68
po 10 latach	0,44	0,48	0,56	0,63	0,71	0,78	0,89	1,02

TABELA D

Wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia z tytułu „Karty Skalnika" dla robotników Zamojskich Klinkierni Drogowych wynoszą:

1) dla zatrudnionych w przodkach skalnych przy przerobie i obróbce kamienia

Okres nieprzerwanej pracy w tej samej kopalni	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 1 roku do 2 lat	0,29	0,33	0,37	0,42	0,48	0,55	0,63	0,72
po 2 do 5 lat	0,44	0,50	0,56	0,63	0,72	0,83	0,95	1,08
po 5 latach	0,58	0,86	0,74	0,84	0,96	1,10	1,26	1,58

2) dla zatrudnionych poza przodkami skalnymi w transporcie wewnętrznym, przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i robotach górniczych przy budowie i rozbudowie zakładów systemem gospodarczym oraz w warsztatach naprawczych

Okres nieprzerwanej pracy w tej samej kopalni	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 1 roku do 2 lat	0,15	0,17	0,19	0,21	0,24	0,28	0,32	0,36
po 2 do 5 lat	0,29	0,33	0,37	0,42	0,48	0,55	0,63	0,72
po 5 latach	0,44	0,50	0,56	0,63	0,72	0,83	0,95	1,08

TABELA E

Wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia przysługującego z tytułu „Karty Skalnika" dla robotników kopalń odkrywkowych (kamieniołomów) glinek ceramicznych:

„Maria I", „Maria II", „Maria III", „Janina", „Zebrzydowa", „Baranów", i „Gozdnica" wynoszą:

1) dla zatrudnionych w kamieniołomach przy wydobyciu i urabianiu kamienia

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,27	0,30	0,34	0,38	0,43	0,48	0,52	0,56
po 5 do 10 lat	0,40	0,45	0,51	0,58	0,65	0,73	0,79	0,84
po 10 latach	0,54	0,60	0,68	0,77	0,87	0,97	1,05	1,12

2) dla zatrudnionych w transporcie wewnętrznym, przy obsłudze maszyn i urządzeń w kamieniołomach przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i innych robotach górniczych, budowy lub rozbudowy kopalń odkrywkowych

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,13	0,15	0,17	0,19	0,22	0,24	0,26	0,28
po 5 do 10 lat	0,27	0,30	0,34	0,34	0,43	0,48	0,52	0,56
po 10 latach	0,40	0,45	0,51	0,58	0,65	0,73	0,79	0,84

TABELA F

Wysokości kwotowe specjalnego wynagrodzenia z tytułu „Karty Skalnika" dla robotników kamieniołomów Zakładu Produkcyjnego „Kowala" w Zakładach Przemysłu Wapienniczego w Sitkówce wynoszą:

1) dla zatrudnionych w kamieniołomach przy wydobyciu i urabianiu kamienia

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,29	0,33	0,37	0,42	0,48	0,55	0,63	0,72
po 5 do 10 lat	0,44	0,50	0,56	0,63	0,72	0,83	0,95	1,08
po 10 latach	0,58	0,66	0,74	0,84	0,96	1,10	1,25	1,44

2) dla zatrudnionych w transporcie wewnętrznym, przy obsłudze maszyn i urządzeń w kamieniołomach, przy robotach w zakresie udostępnienia złoża i innych robotach górniczych, budowy lub rozbudowy kopalń odkrywkowych

Okres nieprzerwanej pracy w kamieniołomie	Godzinowa kwota wynagrodzenia specjalnego w poszczególnych kategoriach osobistego zaszeregowania w zł:							
	1	2	3	4	5	6	7	8
po 3 do 5 lat	0,15	0,17	0,19	0,21	0,24	0,28	0,32	0,36
po 5 do 10 lat	0,29	0,33	0,37	0,42	0,48	0,55	0,63	0,72
po 10 latach	0,44	0,50	0,56	0,63	0,72	0,83	0,95	1,08

KOMUNIKAT
o warunkach prenumeraty

„DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA BUDOWNICTWA i PMB" **na rok 1967**

Prenumerata tylko roczna — zł 42,—

Należność za prenumeratę przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch" na terenie całego kraju.

Wpłaty na prenumeratę przyjmuje również **Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch" Warszawa, ul. Wronia 23 — konto w PKO — Warszawa nr 1-6-100020.**

Wpisanie na listę prenumeratorów może nastąpić dopiero po dokonaniu wpłaty.

Ewentualne reklamacje należy kierować na adres placówki „Ruch" lub Urzędu Pocztowego, w którym dokonana została wpłata.

Jednocześnie informujemy, że sprzedaż Dzienników z lat ubiegłych oraz poszczególne numery z roku bieżącego prowadzi księgarnia **„Dom Książki" w Warszawie, ul. Marchlewskiego 72, tel. 31-69-81.** Powyższa księgarnia realizuje również zamówienia pisemne.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 wew. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75.

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. 12.000. Zam. 1897/66 M-61.
Cena zł 2.—